

Herkesin Bir Öyküsü Vardır

– AyselAKSÜMER · 31 Mayıs 2011

Doğum ve ölüm arasındaki zamanı “üç günlük ömür” diye özetleyiveririz. Oysa takvimden ne çok yaprak düşer Peki akrep ve yelkovanın peşinde söylendiği kadar kolay mı geçer yaşam. Hayır dediğinizi duyar gibiyim.

Anlat bakalım deseler “nereden başlasam” dedirtir. Ya da “ne sen sor, ne böyle söyleyeyim” diye kaçamak cevap verdirtir. Bazen derin derin bakan gözler en uzun cevabı verir. İşte o zaman anlatan da dinleyen de susar.

Kimi kaleminin ucunda, kimi sazının telinde, kimi düşüncelerinde yaşar. Yazabilen şiire, romana, besteleyebilen notaya, kimi de yastığına döker içini.

İnsanoğlu; “dünyaya geliş”, “yaşantısındaki olumlu veya olumsuz gelişmeler” ve “bomboş kalan sonuç” kompozisyonundan ibaret sanki.

Herkes kendi öyküsünün baş kahramanıdır. Geçmişine dönük karakterleri aramaz çünkü hayat serüvenine ana, baba ve kalabalık bir akraba topluluğundan oluşan hazır kuvvetle çıkar. Basamakları çıkarken farklı karakterler girer hayatına. Oyun, hayat, iş, askerlik arkadaşı gibi.

Kiminin öyküsü bir cami avlusunda başlar, ne yazık ki adını bulan koyar. Geçmişini kayıp doğanlar geleceği de kaybetmek istemezler. Ne de olsa oyuna eksik taşlarla başlamak zordur.

Kurgusu; uyanmak, yemek yemek, ihtiyaçlarını gidermek ve uyumak gibi görünse de bu öykü hiç de kolay ilerlemez. Çünkü esen rüzgârın yönüne göre aktığımız bir nehir vardır.

Hayat; hep güllük gülistanlık geçmese de, gülü görüp, koklayabildiğimize şükredebilmeliyiz. Sevinçler, hüznler, üzüntüler yediğimiz pastanın birbirinden ayrılmayan katları gibidir. Aradakileri sevsek de sevmesek de yutmak zorunda kalabiliriz.

Acısıyla, tatlısıyla, ekşisiyle bu dünya hepimizin, öykülerimiz de an be an bizim. Arkamızda güzel anılar ve bizi hatırlayan dostlar bırakmak dileğiyle.

Aysel AKSÜMER